

DEO OPTIMO MAXIMO VNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ
ET SANCTO LVÆ ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA
QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XII. NOVEMBRIS.
M. NICOLAO CRESPON, Doctore Medico, moderatore.

An Curandis morbis amuleta?

H

Q

T

Q

A

VMANÆ vitæ fors misera & luctuosa foret admodum, nisi pro variâ morborum, quibus assidue consistamur specie, remedia ad eos depellendos idonea forent inuenta. Ferè & tñ
amuleta. homo quilibet versatur, & cum multiplex causarum, cum internarum, tum externarum corpus alterantium ferit occurfus & insultus. Vndique graua nos circumstant incom-
moda & detrimenta, calorque natius licet opificum alar suum, regat & moderetur, humidum tamen primigenium dum carpit, absumit & depascitur, interitum parit, citius aut
tardius, pro rerum non naturalium vsu tempestiuo, aut intempestiuo. Ad longiorem vitam producendam non sufficiunt exquisita partium similitum temperies, membrorum legitima
conformatio & structura, eorumque omnium comoda & naturalis vnio; etiam in assumentis, educendis, faciendis, & foris incidentibus diligens studium curamque adhibere oportet:
quisquis inculpatæ sanitatis beneficio beatur, is humores tum copiam tum eximiam facultate temperatos, atque inuicem laudabili modo permixtos sortitur necesse est.

VÆ cause sanitatis effectrices, eadem & morborum, ex diuersâ quippè humorum alteratione atque immutatione omnis generis pathemata exoriuntur; nec illa tantum in substantiâ,
quantitate, aut primis ac manifestis qualitatibus exploranda est, sed in occultis quoque inuestiganda; inde morbi venenati, pestilentes, contagiosi, quorum curatio nunquam nisi longo
medendi vsu & rerum multarum experimento innotescit. Noui quotidie ingruunt & insolentes morbi, adeo vt cum infinitis modis affici possint & commiseri, etiam infinita contra
naturam affectionum genera quasi germina sobolescant, quæ Medicis etiam expertissimis penè cerebrum excutunt. Quis enim peculiarem humorum diathesim nouit in luc Hispanicâ?
quis in hydrophouia, sudore Anglico, morbisque epidemici? quis tantulæ virus non demitur? Quisquis præstantis Medici dignitatem & famam affectat, oculorum morborum
naturam quantum poterit diligenter indaget & rimetur, & in eorum curatione experientiam rationi coniungat, aut etiam anteponat.

RIBVS instrumentis morbi omnes profigantur, Diætâ, Chirurgiâ, Pharmacâ: victus idonei beneficio sæpe morbi desperati felicem & opatum euentum habuere, dum calor
natius alimenti vbertate circumcisa vegetior factus, in humores noxios operam conuerit, eos coquit, domat, subigit, & vi tandem quâ pollet expultrice foras amandat. Chirurgia
eximios & præstantes edit effectus, interdumque sola plus potest ac prodest quam natura: præ cæteris autem celeberrimum & præstantissimum præsidium venæ sectio, morbis à plenitudine,
& humorum corruptelâ, eorumque præcipiti motu exortis auxilium propè singulare: Pharmacia alterantibus remediis, purgantibus, corroborantibus affectuum præter naturam
medelam aggreditur & assequitur. Sed incredibilis Medici laus in eo versatur, vt dignoscere possit quodnam remedium huic aut illi affectui sit opponendum; adeo latent sântque
abstrusa & inuoluta in morbis omnia, vt ferè eò peruadere nequeat mentis acies. Si quis autem pathematis alicuius nouit ingenium, & illud curare nouit, est enim cognitio
curatione longe difficilior.

VID autem, si inter medendum familiarium & consuetorum medicamentorum vires morbi eludant elidantur? ad ea progrediendum, quæ tibi per experientiam innotere; omnia
enim ad lethum aut prohibendum aut retardandum tentare fas est, modò nulla vel Magici malefici, vel superstitionis vanæ ac ridiculæ suspicio subesse possit: eam in rem valere putabis
amuleta quædam siue *medalliones*, aut *medallia*, quæ collo alteriue parti appensa vel circumposita vi quadam sibi insita corpus humanum alterando, morbos non rarò profigant,
dum per *serpentes* quandam sensus nostros latentem, & effluxum nescio quem spiritalis substantiæ, vires suas effundunt, atque mirandos nec vulgares effectus producant: nemo nescit
hydrargyrum calamo conclusum & ceruici ita appensum vt cordis regionem attingat, ad pestem præcauendam pollere plurimum, necnon bufonem in crassiusculum puluerem redactum
tenui sericeo panno cum tantillo gossypij inuolutum: ex Galenimè & consilio pronia aduersus epilepsiam insultus commendatur. Ad colicos dolores grauius exercentes quid hydrar-
gyro præstantius? quid ad curandam & edomandam lucem Italicam per vniuersas corporis partes serpentem eodem præstabilius? vsque adeo amuletorum facultas admiranda.

GE ergo, & in morbis arte Medica pellendis audenter vsurpari iube, nec te quisquam nisi qui iniurius videri volet, redarguat: non tamen amuleta quæuis prodesse puta, cum cuiusdem
sortis & naturæ non sint omnia. Si diuina sunt, concedantur & prudentem in vsum veniant, quæ nefaria & à Cacodemone vi latentis aut expressi cuiusdam pacti profecta, viro bono, id est
Medico execranda & fugienda; vana, superstitiosa contemnere ac deridere oportet; naturalia verò lubenter amplectimur, quod illa insitis à natura viribus corpus, cui admouentur aut
appenduntur, alterando iuuare aut sanare queant; neque hic rationem querere vel audire placet, vbi soli experientiæ locus est; facultates à proprietate substantiæ emanantes non tam
scrutari aut diiudicare decet, quam inditum illis operandi modum admirari. Quod ingesta in corpus medicamenta & à nativo calore attenuata & subacta quotidie præstant in singulis
corporis partibus & compage vniuersa, si probè quis calleret & perfectè nouit, neque in suprâ commemoratis amuletorum virtutibus fidem abrogabit, aut maiorum nostrorum experientis.

Ergo curandis morbis amuleta.

Proponebat Lutetiæ MICHAEL DVPONT Blesensis. A. R. S. H. M. DC. XLIII.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Nicolaus Matthieu.
M. Carolus du Pré.
M. Petrus Hommerz.

M. Iacobus Renault.
M. Nicolaus Langlois.
M. Claudius Chrestien.

M. Franciscus Boissonnier.
M. Ioannes Beraut.
M. Franciscus Mandar.

